KIRKENYT
JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE MARTS 1999

Ægteskabsfireside i København

Johan Koch og Lisa

Fredag den 27. november blev der afholdt ægteskabsfireside i kirken på Priorvej. I erkendelse af, at ægteskabet er så betydningsfuldt og at det af og til kan være en udfordring at få det til at fungere optimalt, besluttede man sig til at afholde en fireside, som kunne give nogle gode forslag og være til opbyggelse.

Stavspræsident Johan Koch og hans hustru Lisa ledte aftenen på en både alvorlig og humoristisk måde. De underviste på en måde, der kaldte smilet frem, og gjorde alle opmærksomme på, at selv om vejen af og til er fuld af udfordringer, så er det alligevel en pragtfuld rejse.

Mænd og kvinder er forskellige

Det mest grundlæggende, fortalte br. og str. Koch, er, at vi forstår, at mænd og kvinder er forskellige. De tænker og handler forskelligt, og motiverne kan også være helt forskellige.

Giv udtryk for tanker og følelser

De fortalte om, hvor vigtigt det er, at vi giver udtryk for vore tanker og følelser. Vi skal lære at sætte ord på det, vi føler, ellers er det svært at kommunikere effektivt og undgå misforståelser. De fortalte om det klassiske eksempel, hvor manden altid lod hustruen spise overkrydderen, fordi han mente, at hun bedst kunne lide den. Hun spiste den gladeligt, fordi hun troede, at han helst ville have underkrydderen. Efter mange års ægteskab og henholdsvis over- og underkryddere, opdagede de, at det i virkeligheden forholdt sig omvendt. Hun ville faktisk helst have underkrydderen og han helst overkrydderen, men af hensyn til hinanden, havde de gjort det omvendt.

Vi skal tale om hinandens behov

Hendes behov er bl.a., at hun er sin mands førsteprioritet, at hun aldrig behøver at tvivle på

hans kærlighed og loyalitet, at han lytter til hende, at han romantiserer og fortsat bejler til hende, at hun bliver taget med på råd og at de planlægger sammen, at hun er hans støtte og forsvar.

Hans behov er bl.a. at føle sig værdsat, at føle sig accepteret, at præsidere i familien, at have hendes tillid, at få lov at beholde sin personlighed, at blive opmuntret.

Begge ægtefæller har brug for, at den anden kompenserer for de svagheder, de begge har.

Generalisér aldrig

Vi skal passe på aldrig at generalisere. "Du gør også altid sådan!" - er ikke særlig befordrende. Mænd og kvinder forstår en sådan bemærkning helt forskelligt. Vi må også være omhyggelige med, hvad vi siger om vores ægtefælle til andre. Vi skal være positive og opbyggende i vores omtale af vores ægtefælle til andre. Siger vi noget dårligt eller negativt, vender det ofte tilbage til os på en ubehagelig måde.

Skænderi og diskussion

Der er forskel på at drøfte meninger og indstillinger og på at skændes. Vi skal kunne tale om vore forskellige meninger uden at skændes. Vrede ord sårer, og sår giver ar. Vi skal se det bedste i hinanden og respektere hinandens forskelligheder.

Romantik

Romantikken i ægteskabet er vigtig. Mænds og kvinders opfattelse af romantik er vidt forskellig, men der skal være tid til at være sammen og lukke alt andet ude. Ægteskabet er den mest betydningsfulde forbindelse vi har, og vi skal sørge for at nære den på den rette måde.

Vi skal tage tid til at være sammen, tid til kærlighed! I ægteskabet gælder det ikke om at realisere sig selv som person, men om at realisere ægteskabet. Tænk ikke "jeg", men "vi"!

En generalautoritet sagde engang, at hvis man ønskede at opnå noget, man aldrig før havde opnået, så måtte man gøre noget, man aldrig før havde prøvet.

Lisbeth Jensen

Hendes behov:

1. Hans første prioritet
2. Ikke behøve at tvivle på hans kærlighed og loyalitet
3. Hans støtte og forsvar
4. At han lytter
5. At han romantisererer og forsat bejler til hende
6. At blive taget med på råd og planlægge sammen.

Hans behov:

1. At føle sig værdsat
2. At føle sig accepteret
3. At præsidere i familien
4. At have hendes tillid
5. At beholde sin personlighed
6. At blive opmuntret.

Flere mindre templer bekendtgjort

Det første Præsidentskab har bekendtgjort planer om at bygge yderligere fem mindre templer. De nye templer vil blive bygget i Baton Rouge, Lousianna; Melbourne, Australien; Mérida Yucatan Mexico; Montevideo, Uruguay samt Villahermosa Tabasco, Mexico. Den 13. november 1998 er antallet af bekendtgjorte, men endnu ikke påbegyndte templer 25. Antallet, hvor første spadestik er taget, 20. Antallet af templer i drift 53. Og antallet af templer overalt i verden 98.

Denne arkitekttegning viser en ny standard for det ydre design af Kirkens næste generation af mindre templer, som vil indeholde to begavelsesværelser med plads til 40 medlemmer i hver. De første tre mindre templer i Anchorage, Alaska; Colonia Juárez, Mexico samt Monticello, Utah har hvert et begavelseværelse med plads til 50 medlemmer.

Afslutningsmøde på Unge Pigers årsprogram

Vend hjertet til familien har været Unge Pigers hovedtema i 1998. Den 21. november havde de deres afsluttende møde. Her fortalte de unge piger og deres leder om de oplevelser, de havde haft i de projekter, som de havde valgt.

Hav visioner

Lisa Koch 1. rådgiver i stavens Unge Piger var første taler, og hun indledte med at fortælle, at over hele verden netop på denne dag fejres dette program.

Hun fortsatte med at fortælle de unge piger, at de er en del af 3 forskellige familier:

- vores himmelske familie
- den familie de er en del af nu
- deres fremtidige familie

De unge blev opfordret til at have visioner om deres fremtidige familie. "Luk øjnene og tænk på et billede af jer selv om 10 år. Hvad så I? Nu er tiden til at forberede jer til at det kan ske."

Tjen andre

Julie Jepsen talte dernæst om et program, som startede dengang 4. ward fandtes. Hun fortalte om oplevelser, hun havde fået både i UP, i wardet og i hendes familie, mens de arbejdede på at hjælpe en familie i Polen.

Michael Sprehn fra højrådet fortalte, hvordan han gennem sit arbejde oplever familier, der ikke trives, og han glæder sig over, at vi tilhører en kirke, hvor de unge lærer at se visioner, muligheder og følge deres drømme. Han fortalte om en oplevelse, hvor en mor havde reddet et barn, der var faldet i Nyhavn. Det største, vi kan gøre, er at udsætte vores liv for at redde et barn. Michael Sprehn sluttede med at sige, at han var stolt over at være medlem af denne kirke, og opfordrede de unge piger til at tro på at kirken kan gøre dem godt.

Foto: EP

Højrådsbror Michael Sprehn talte til de unge piger, deres leder, forældre og biskopper.

Foto: EP

De unge piger og deres ledere fra Søborg og Lyngby Ward sang ved mødet.

Et godt eksempel

Yvonne Lundahl talte om, hvad der havde hjulpet hende til at blive en god hustru og mor.

Hun fortalte, at hun selv var vokset op i en familie, hvor forældrene havde elsket hinanden og deres fire børn. Hun havde lært, at det var vigtigt at få en uddannelse, og havde tidligt haft en vision om at blive sygeplejerske. Det havde hjulpet hende til at vælge og gøre de ting, der var nødvendigt undervejs for at nå det mål.

En anden ting, hun havde lært fra sit hjem, var at elske kirken og evangeliet, og Yvonne fortalte, hvordan hendes mission havde givet hende et tættere forhold til Herren og styrket hendes vidnesbyrd. Hun var taknemmelig for sit liv og fortalte de unge piger, at de havde de samme muligheder, og opfordrede dem til at gribe chancen.

Kirstine Nielsen holdt en tale om sin mor, der er hendes bedste ven.

Genalogi og kreativitet

Hanne Olsen fortalte om deres 'vend hjertet til familien' projekt i Ballerup ward. De havde i samarbejde med Lis Jansen arbejdet med genalogi,

Foto: EP

Heidi Ringheim og de unge piger fra Allerød fortæller om deres projekt

Foto: EP

Forskellige faser af famillielivet var også smukt gengivet i udstillingen

og alle havde været meget begejstret for projektet. Det var lykkes alle de unge piger at finde nogle af deres forfædre, og sammen var de taget til templet og havde udført dåb for dem, de havde fundet. De havde også lavet en flot udstilling, som alle kunne se nede i salen på Priorvej.

I den lokale avis

Heidi Ringheim fortalte med hjælp fra alle de unge piger i Allerød om deres projekt. De havde sat sig for at fortælle andre i deres lokalområde om familieproklamationen. De ville gerne give en familieproklamation til byrådet, men det endte med at pigerne ved en højtidelig lejlighed overrakte en indrammet familieproklamation til Allerøds borgmester Eva Nejstgaard. Fotografen var til stede og Allerød Nyt bragte en artikel om begivenheden. I artiklen var de unge pigers aktiviteter og formålet med UP beskrevet. Derudover var familieproklamationen kort beskrevet, og der var et enkelt citat fra den. Borgmesteren var meget imponeret over de unge piger, deres projekt og deres tale til hende. Borgmesteren lovede, at den flotte indrammede familieproklamation ville komme op og hænge på en væg et sted på rådhuset.

For pigerne havde det været en spændende oplevelse, de havde været noget nervøse, da de først skulle kontakte borgmesteren, men det var gået så godt, at det havde været meget positivt for alle.

Knyt bånd

Pih Hsia Nielsen, som er 2. rådgiver i stavens Unge Piger, sluttede mødet med at tale om alle de bånd, de unge piger har knyttet gennem de mange forskellige projekter, de har haft i årets løb. Pih Hsia sagde: 'Det er vigtigt at elske og tjene hinanden. Kristus tjente - han så et behov, og så hjalp han'. *-RED*

Foto: EP

Bagefter kom de unge piger op og fandt sig selv på det smukke træ

Foto: EP

Templet var en del af Ballerup Wards UP´s udstilling

Foto: EP

Forskellige minder fra forfædre var en tredje del af udstillingen

DIF besøger Maglegårds Allé

Ellen E. Bjerrum
Informationschef København Stav

Dansk Interreligiøst Forum, som "ser sig selv som en del af det internationale tværreligiøse samarbejde, som anbefales af FN ..." besøgte kirken på Maglegårds Alle den 12. november 1998.

Ikke et trossamfund

DIF i København har ca. 20 medlemmer, og de repræsenterer næsten lige så mange trossamfund. De har fundet sammen i et "forum, hvor mennesker med forskellige religiøse opfattelser kan mødes i fordomsfri dialog og gensidig åbenhed om forskelle og ligheder mellem religioner og derved fremme kommunikationen, samarbejde, forståelse og respekt mellem mennesker, religioner, trosretninger og kulturer."

Besøger forskellige kirker

På ovenstående baggrund samles DIF'ere altså ikke for at prædike evangeliet men for at medvirke til, at der i verden bliver større religiøs tolerance. De er sædvanligvis fast forankrede og trofaste i deres egen tro, men de ser et formål i at lytte til, hvad andre har at sige uden straks at fare op og slå hinanden i hovedet med argumenter eller skriftsteder for at fremføre deres egen overbevisning.

En gang om måneden mødes de for som oftest at besøge en kirke - enten det nu er en, som et af deres egne medlemmer tilhører, eller det er en, som tilhører et helt "ukendt" kirkesamfund.

Informationstjenesten fik allerede i marts en henvendelse fra foreningens formand, som gerne ville træffe aftale om besøg på Maglegårds Alle i november - og det tog vi naturligvis med glæde imod.

På udstilling sammen

Inden vi kom så langt ville skæbnen dog, at vi i september sammen deltog i udstillingen, Hvem Tror Hvad i KB hallen. Vi fik stand ved siden af hinanden, hvor vi havde mulighed for at tale sammen og få et godt forhold, som gjorde, at begge parter glædede sig så meget mere til at ses igen.

Besøget

Torsdag den 12. november mødtes så godt en halv snes fra DIF for at høre om, hvad vi kunne fortælle dem om kirken og om os selv. I mellemtiden var opgaven blevet overdraget til den lokale informationsformidler, Charlotte Leit, som simpelthen ikke havde skyet nogen ulejlighed for at skabe de bedste rammer og forhold for aftenen.

Kl. 19.00 blev alle bænket i dåbsværelset sammen med en anden halv snes medlemmer, og der blev budt velkommen af Charlotte. Gæsterne blev bedt om at stille spørgsmål, når de ønskede det, og tiden blev overdraget til bror Aage Brock, som fortalte om profeterne fra Adam til Joseph Smith. Der blev fortalt med iver og indlevelse og gæsternes spørgelyst fejlede ikke noget.

Tidsplanen skrider

Biskop Lasse Jansen fortalte derefter levende og inspireret om Frelsesplanen, og spørgsmålenes karakter viste, at her var der mennesker, som vidste, hvad det drejede sig om, og som ikke bare havde en mening selv, men var oprigtigt interesserede i at høre, hvad vi havde at fortælle dem. Men allerede her begyndte det at stå klart, at vi havde så meget at fortælle, at vi skulle passe på med tiden!

Primarybørnene sang

Vi måtte hvile hjernen lidt - og det var arrangeret så genialt, at vi kunne gøre det til lyden af fire charmerende og velsyngende primarybørn. Et dejligt lille intermezzo.

Biskop Thomas Hornslet fortalte nu om kirkens syn på ægteskab og familie. Endnu en præstedømmebærer, som brænder for sin tro, for sin kaldelse og for sin familie.

Da det faktisk var ved at blive sent, og børnene skulle hjem, kom de lige igen med endnu en af vore smukke primarysange.

Kvinderne til sidst

Til slut var det kvindens rolle i kirken og især Hjælpeforeningen, der var på programmet. Undertegnede havde med glæde påtaget mig opgaven, og forsøgte naturligvis at leve op til brødrenes standard!

Skønt DIF'erne var blevet noget så forfærdelig kaffetørstige - som en så bramfrit udtrykte det, så kom spørgsmålene stadig ivrigt - og det var spørgsmål om alt muligt. De havde virkelig hørt efter og de ville virkelig ha' deres svar!

Omvisning

Herefter blev gruppen så taget på omvisning, og der blev fortalt om de forskellige organisationer, mens man bevægede sig rundt i bygningen. Hjælpeforeningen havde gjort sig umage med at lave en lille udstilling, som fortalte om dens virke, og hvad der foregik i aktivitetssalen var ganske tydeligt, eftersom der lød bump og råb og skrigelyde fra gummiskoenes færd over parketgulvet!

Endelig forfriskninger!

Det er ikke kun mormoner, der el-

sker forfriskninger - det gør DIF'ere altså også! Der har vi i hvert fald meget til fælles! Måske var det, fordi Charlotte også her var gået hele vejen - der var rå gulerødder, agurker og blomkål med dip til, og der var boller med hjemmelavet frisk ost til. Drømmekagen manglede heller ikke. Og det så såmænd ikke ud, som om det gjorde noget, at drikkelsen var saftevand og ikke kaffe. Alt blev fortæret med største fornøjelse.

Mormons Bog til alle

På et lille bord var der fremlagt eksemplarer af Mormons Bog nok til, at alle kunne få en. Der var "Vores Arv", Familieproklamationen, Joseph Smiths eget vidnesbyrd, vores nye brochure fra udstillingen samt Trosartikelkort. Alle blev opfordret til at forsyne sig - ganske gratis. Det syntes vores gæster vist var rigtig flot, og de tog frit for sig. Det var dejligt at se, at de virkelig udvalgte at tage det, som de ønskede sig. De tog ikke bare kritikløst for at glæde os.

Interreligiøs forståelse

Som altid var det en stor glæde at se, hvordan dygtige søskende med hengivenhed løser de opgaver de står overfor. Det er sandt, at vi får mange muligheder for at øve og udvikle os i kirkens tjeneste, men kun ved Herrens hjælp kan det lykkes for os. Tak til Charlotte for en aften, som mange havde glæde af.

Foto: Arkivfoto

Udstilling i 1995

Jeg har også lyst til at fremkomme med nogle tanker om vore gæster. De forstod udmærket, at vi forsøgte at fortælle dem, at kirken er den eneste som har præstedømmets magt, og som vi derfor betegner som "Herrens sande Kirke". Det fik dem til at stille os bl.a. det skarpe og vanskelige spørgsmål (som jeg tillader mig at omskrive lidt til lejligheden): "Er vores organisation da tidsspild - og er vi fortabt i den tro, vi har?"

Det spørgsmål må stå åbent, for hvad skal vi svare? Og de havde taktfølelse nok til at lade det blive ved det. Ligeså havde de pli nok til hele tiden at huske på, at de var kommet til os for at høre, hvad vi havde at fortælle dem. Derfor må man "tage hatten af" for det arbejde de gør for interreligiøs forståelse, og vi vil bede Herren velsigne dem med gode liv og forståelse og indsigt til at udføre et arbejde, som han kan antage.

Koncert første søndag i advent på Maglegårds Allé

Vor himmelske Fader giver rundhåndet ud af talenter til enhver, der vil bruge dem i deres medmenneskers tjeneste. Det var vi vidne til i aften, hvor Maglegårds Allé dannede rammen om et meget flot musikarrangement. Gladsaxe kor og Academy of Sct. Johan Sebastian-in-the-Moor havde til aftenens lejlighed udvalgt nogle dejlige musikstykker.

Som tilhørere fik vi mulighed for at nyde Bach's Brandenburg koncert nr. 1, stykker fra Händels Messias og Fauré. Til stor glæde for publikum havde de to solister på programmet virkelig gjort deres hjemmearbejde. Sopranen Lene Arberg sang med lethed og virkelig klang i stemmen utrolig smukt. Undertegnede sang med hende for en menneskealder siden, (dvs. 10-12 år) og allerede dengang viste hun, at hun virkelig havde potentiale til noget stort. I dag er hun færdiguddannet fra musikkonservatoriet og har nok at lave. Aftenens anden solist var bassen Rasmus Tofte-Hansen. Hans stemmen rungede og fortalte ganske tydeligt, at man ikke kan bedømme nogen på baggrund af det ydre. Ligeså slank og fin han var, ligeså kraftfuld var hans basstemme. Han reciterede med stor indlevelsesevne og sang med dybde og entusiasmes i stemmen.

Orkesteret måtte virkelig klemme sig sammen for at kunne være der. Mange bænke fra forhøjningen måtte flyttes - for der skulle både være plads til en stor strygergruppe, en blæsergruppe, et "cembalo" og et 35-40 mands stort kor. Dirigenten Søren Johannsen måtte stå neden for forhøjningen på et interimistisk podie og styre løjerne.

Musikken var helt i top, Jes Gram var i topform og spillede på sin obo så det løb én skønt ned ad ryggen. Man sad som sædvanligt og fik vejrtrækningsproblemer, når han spiller.

Gladsaxe kor ved en tidligere julekoncert.

Gladsaxe kor havde også et meget alsidigt program til os, og de stod ikke tilbage for at gå igang med gamle fransk stykker. G. Fauré har lavet nogle vidunderlige men svære værker, og ét af dem blev vi præsenteret for. Det var en fryd for øret.

Koret består af amatører i alle aldre og temperamenter, og det var tydeligt at de alle holdt meget af aftenens program. Det må også være vidunderligt at blive akkompagneret af et meget oplagt orkester.

Selvom det var Gladsaxe kor, der var programmet, må det lige tilføjes, at Jes Gram og Pia Rasmussen dels stod for meget af korindstuderingen og dels selv deltog i programmet. Det var et meget flot arrangement som fortjente at blive hørt/set af flere end de folk, der kom denne aften. Det skyldtes nok i høj grad, at Maglegårds Allés aktivitetssal var blevet ferniseret og lakeret efter alle kunstens regler og dermed bød på lugtgener. Det betød, at mange var i tvivl om arrangementet overhovedet blev afviklet. Men det gjorde det - for generne var næsten forsvundet - til stor glæde for aftenens publikum. *Charlotte Leit, Søborg Ward*

Præsident Hinckley ærer pionererne og besøger medlemmerne i USA

De sidste dage hellige pionerer, som slog sig ned i det, som nu er St. George i Utah, ankom den 1. december 1861. Den 9. oktober 1998 talte præsident Gordon B. Hinckley til ca. 4000 mennesker, som var samlet til indvielsen af et monument til ære for disse første pionerer. Dette monument består af fem bronzeskulpturer i fuld størrelse af L'Deane Trueblood og Jerry Anderson og er rejst på Dixie College, og her er medtaget navnene på de mere end 900 oprindelige pionerer. "Brigham Young havde store visioner om at gøre dette område til et selvforsynende samfund," sagde præsident Hinckley. "Hvis folket skulle kunne spise sig mætte, måtte de først dyrke det ... Hvis de havde behov for tag over hovedet, måtte de først tilhugge og save tømret, hvorefter de så måtte bygge huset."

Mange af de første pionerer havde forladt deres hjem i Salt Lake-dalen. "Det var meget hårdt for dem, at forlade deres små gårde i Cottonwood og drage ned til dette ugæstfrie og trøstesløse sted, som det var på den tid," sagde præsident Hinckley. "Sommerens varme var ulidelig. Der var ingen skygge."

På trods af disse barske tilstande prioriterede disse pionerer kultur, uddannelse og tilbedelse. "De dansede, legede og spillede teater," sagde præsident Hinckley. "De plantede blomster for at forskønne deres hjem. De byggede et storslået tempel og et smukt tabernakel."

Besøg i USA

Præsident Gordon B. Hinckley talte den 13. oktober 1998 ved et seminar for nykaldede tempelpræsidenter. Derpå

Foto: Bragt med tilladelse af Ann Castelon

Medlemmer i Chicago byder præsident og søster Hickley velkommen.

rejste han på en fem dages tur for at besøge medlemmerne i Vermont, Massachusetts, New York og Illinois. Han blev på turen ledsaget af sin hustru, Marjorie, ældste Robert D. Hales fra De Tolv Apostles Kvorum og dennes hustru, Mary, samt på dele af rejsen af ældste Jay E. Jensen fra De Halvfjerds, præsident for det nordøstlige område i Nordamerika, samt dennes hustru Lonna; ældste Hugh W. Pinnock fra De Halvfjerds, præsident for det centrale område i Nordamerika samt dennes hustru, Anne.

Vermont

Præsident Hinckley talte til omkring 1600 medlemmer fra Montpelier Stav i Vermont i et teater i Burlington den 14. oktober. Sidste gang en præsident fra Kirken besøgte Vermont var i 1976, da præsident Spencer W. Kimball indviede et mindesmærke på fødestedet for sin bedstefar, præsident Heber C. Kimball (1801-68), som havde tjent som førsterådgiver i Det Første Præsidentskab.

Kort før præsident Hinckley skulle ankomme til konferencen i Burlington, skete der et lokalt strømsvigt. Nødbelysningen blev tændt, og en bøn bedt for at strømmen måtte vende tilbage, før det blev nødvendigt at foretage en evakuering, hvorefter strømmen hurtigt kom igen.

Præsident Hinckley talte om hvordan medlemmerne kan styrke deres tro på Gud Faderen, hans søn Jesus Kristus, Joseph Smiths guddommelige kaldelse, Mormons Bog, Kirken, deres identitet som Guds børn, bønnens og dydens virkningsfuldhed.

Stavspræsident Richard A. Baldwin sagde: "Præsident Hinckley er en enestående underviser. Jeg tror, at vore kære medlemmer i sandhed hørte hans præcise råd om at fokusere på evangeliets grundlæggende læresætninger. Staven vil derved nå et højere niveau."

Den næste dag, den 15. oktober, besøgte præsident Hinckley Joseph Smiths fødested i Sharon i staten Vermont og talte i en nærliggende kirkebygning til ca. 160 missionærer fra New Hampshire Manchester missionen. Missionspræsident Lee Ford Hunter sagde: "Præsident Hinckley velsignede, inspirerede og oplyste missionærerne. Han vækkede dem til en større beslutning om i højere grad at elske og at arbejde."

Foto: Frank Carter

Pionerer-monumentet i St. George, Utah, med fem legemsstore bronceskulpturer og navneplade med navnene på alle de første pionerer.

Massachusetts

Den 15. oktober om aftenen talte præsident Hinckley i Lowell, Massachussetts til medlemmer af stavene i Nashua New Hampshire, Concord New Hampshire samt Boston Massaschusetts. Her sagde han følgende om tempelbyggeriet i Boston: "Herren velsigner jer alle, så I kan gøre jer rede til at drage til hans hellige hus." Han kommenterede derpå det første af de mindre templer, som blev indviet i juni 1998 i Monticello, Utah: "Vi byggede dette tempel i nærheden af Salt Lake, så vi kunne følge med i byggeriet og lære noget samtidigt. Og ved I hvad? Der er sket noget vidunderligt ...I de måneder, som er gået siden templets indvielse, har de haft 16 sessioner om ugen. Dette tempel har en kapacitet på 50, og den gennemsnitlige tilstedeværelse i dette tempel er 50,2."

Den næste dag, den 16. oktober, mødtes præsident Hinckley i Belmont, Massachusetts sammen med missionærerne i Massachusetts Boston missionen. Denne aften talte præsident Hinckley i Worcester, Massachusetts til medlemmer af stavene i Hartford Connecticut, Hingham Massachusetts, Providence Rhode Island samt Spingfield Massachusetts. Han sagde: "I har ikke modtaget alle de vidunderlige velsignelser, som evangeliet har til jer, før I har modtaget templets hellige ordinanser."

New York

Præsident Hinckley talte til ca. 2500 medlemmer fra stavene i Albany New York og Utica New York i et historisk teater i Schenectady i New York den 17. oktober. Efter at have berørt områdets økonomiske dårlige situation sagde præsident Hinckley: "Herren vil sørge for jer, og bringe jer fred og tilfredshed. Hans velgørende hånd hviler over de hellige, som betaler deres tiende og offerydelser."

Sonia Foz, som er søndagsskolelærer i Norwich Gren, som ligger ude på landet i Utica New York Stav, fyldte sin familie og nogle naboer ind i sin bil før solopgang og kørte en tur på to timer for "denne ene gang i livet at se en levende profet." Stavspræsident John C. vom Lehn fra Albany New York sagde om præsident Hinckley: "Hans tanker om virkningen af vores beslutninger var en stærk påmindelse om det, som betyder mest, og hans fremhævelse af de velsignelser, som kommer ved at betale en fuldstændig tiende, bragte håb til et område, som har oplevet mange økonomiske op- og nedture."

Foto: Bragt med tilladelse af Diana Capenter

Præsident Hinckley talte i Schenectady, New York til ca. 2500 mennesker

Illinois

Den næste dag talte præsident Hinckley i Chicagos United Center til ca. 20.000 mennesker fra 16 stave i Illinois, Indiana, Iowa, Michigan og Wisconsin. Han talte til medlemmer af andre trosretninger i forsamlingen og sagde: "Jeg byder jer hjerteligt velkommen! Jeg håber, at I fortsat vil komme og mødes med vores medlemmer. Jeg håber, at I vil lytte til det, som missionærerne fra denne Kirke har at sige. Jeg tøver ikke med at love jer, at hvis I gør dette, så vil der komme lys, forståelse og kundskab samt en overbevisning om sandheden af dette store værk i de sidste dage. For Gud har i sin magt og majestæt atter genoprettet evangeliet til hele jorden i sin renhed og med alle dets vidunderlige velsignelser."

Han sagde ligeledes: "Jeg elsker de sidste dages hellige, uanset hvor de bor. Vi har mødtes med dem overalt i verden, i Asien, på øerne i Stillehavet, i alle Sydamerikas nationer samt i Centralamerika og i mange nationer i Afrika og Europa. Og ved I hvad? I er ens! I ser ens ud. I ser godt ud. I ser rene ud. I ser ordentlige ud. I ser pæne ud. I ser ud som om, I ved, hvor I er på vej hen. I ser ud som om, I ved, hvad livet drejer sig om. Og det gør I, fordi I forstår frelsens plan."

Foto: Bragt med tilladelse af Vickie Kreider

Venstre til højre: Ældste Robert D. Hales, præsident Gorden B. Hinckley og ældste Jay E. Jensen ved Joseph Smiths fødested i Vermont.

Foto: R. Scott Lloyd, bragt med tilladelse af Church News

Ca. 20.000 medlemmer fra fem stater fyldte Chicagos United Center.

Gør familieaftenen bedre

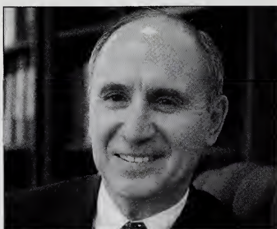
"Familieaften har under en eller anden form været vigtig lige fra tidernes begyndelse," siger Dennis Lifferth, som er direktør for Kirkens afdeling for præstedømmet, som fører tilsyn med familieaften-programmet. Kirkens blad mødtes for nylig med bror Lifferth for at tale om familieaftenens betydning.

Spørgsmål: Er afholdelse af familieaften en befaling?

Svar: Jeg ser på det, som på alt andet, som profeten foreslår, anbefaler eller råder til. Vi bør følge det, og store velsignelser kommer, når vi gør det.

I denne sidste dages uddeling blev familieaften-programmet introduceret i 1915, da præsident Joseph F. Smith og hans rådgivere i Det Første Præsidentskab skrev: "Vi tilråder jer indtrængende til at påbegynde en 'Hjemmeaften' overalt i Kirken, hvor fædre og mødre kan samle deres drenge og piger sammen i hjemmet og lære dem Herrens ord. De kan således forstå deres børns behov og krav, men de gør samtidig sig selv og deres børn i højere grad bekendt med principperne i Jesu Kristi evangelium. Denne 'Hjemmeaften' bør bruges til bøn, salmesang, sange, instrumental musik, læsning af skriften, familiemedlemmer og specifik instruktion i evangeliets principper samt såvel som i livets etiske problemer og børnenes pligter over for deres forældre, Kirken, samfundet og nationen" (citeret i Messages of the First Presidency, samlet af James R. Clark, 6 bind, 1970, 4:338).

I et brev fra 1994 mindede Det Første Præsidentskab alle Kirkens medlemmer om følgende: "Lokale ledere bør sikre sig, at Kirkens bygninger og faciliteter er lukkede, at der ikke planlægges wards- eller stavsaktiviteter til mandag aften samt at andre afbrydelser af familieaftenen undgås." Det siger noget om, hvor vigtig familieaftenen er.

Dennis Lifferth

Familieaftenen har mere afgørende betydning nu i dag end på noget andet tidspunkt eller tidsalder i jordens historie på grund af verdens pres på familierne og børnene. Det er en vidunderlig velsignelse for mødre, fædre og børn at mødes mandag aften og få en mulighed for at undslippe verden, blive mere forenet og dele evangeliet med hinanden. Formålet med familieaftenen er hovedsageligt at styrke familien gennem undervisning i evangeliet og ved at komme Frelseren nærmere.

Spørgsmål: Men familieaftenen behøver ikke være lang, dybsindig eller omfangsrig?

Svar: Nej. Der bør være en stor fleksibilitet i, hvordan vi afholder familieaftenen. Det, der tæller, er indsatsen for at være sammen, for at gøre vores bedste for at følge vejledning og nyde velsignelserne. Det Første Præsidentskab rådede selv i 1915: "Formalitet og stivhed bør bevidst undgås" (Messages of the First Presidency, 4:338). Kirkens Familieaften, Idé- og håndbog (311106 110) foreslår: "Slap af og nyd det. Det vigtigste, dine børn vil huske, er den ånd, de fornemmer ved jeres familieaftener og aktiviteter. Vær sikker på, at det sker i en atmosfære af kærlighed, forståelse og glæde. Det er vigtigere at have det godt sammen end at komme gennem en hel lektion. Vær ikke bange for at slappe af og nyde at være sammen" (1983, vi).

Hovedformålet med familieaftenen er at undervise i evangeliet, men familier bliver også nærmere knyttet ved at have det sjovt sammen. Forfriskninger er vigtige, sange er vigtige og aktiviteter er vigtige. Familieaftenen er nok ikke et godt tidspunkt til at disciplinere eller irettesætte kraftigt mht. familiens regler. Men den bør kunne omfatte alvorlige ting, hvor forældrene kan dele deres vidnesbyrd og opmuntre børnene til at dele deres følelser med familien og give udtryk for deres kærlighed til familien.

Spørgsmål: Du nævner Familieaften, Idé- og håndbog. Hvad er de bedste hjælpekilder til ideer og lektioner til familieaftenen?

Svar: Hovedkilden bør være skrifterne. Familieaften, Idé- og håndbog er

Foto: Modelfoto

Familieaften omfatter familieudflugter og aktiviteter

Fleksibilitet i imødekommelsen af familiens behov er et grundlæggende princip for familieaftenen.

Hovedformålet med familieaftenen er at undervise i evangeliet

også meget nyttig og indeholder oplysninger om, hvordan man benytter skrifterne. Idébogen er let for enhver i familien at bruge og vælge en lektion fra. Den er godt organiseret og indeholder gode forslag til aktiviteter. Emnerne er passende og betydningsfulde, og bogen indeholder bagest særlige lektioner om dåb, ægteskab og andre vigtige begivenheder i familier.

Der er mange andre hjælpekilder til rådighed. Kirkens blade indeholder regelmæssigt gode forslag til familieaften. Håndbog i evangeliske principper (31110 110) indeholder grundlæggende lektioner om lærdomme, som kan benyttes til at undervise familien i. Kirken udgiver en publikation Organisatorisk vejledning - kirkeenhed: Familien (31180 110), som indeholder forslag til familieaften og især er god for nyligt omvendte. Pjecen Til gavn og styrke for de unge (34285 110) kan benyttes til at undervise de unge om standarder ud fra skrifterne og lærdommene fra Kirkens ledere.

Spørgsmål: Er familieaften kun for familier med børn?

Svar: "Familiehjemmeaften er for alle," skrev præsident Spencer W. Kimball og hans rådgivere i Det Første Præsidentskab i 1976. "Den er for familier med forældre og børn, for familier med bare en far eller mor, og for forældre, som ikke har nogle børn hjemme. Den er for familiehjemmeaftensgrupper bestående af enlige voksne og for dem, som bor alene eller sammen med andre" (Familiehjemmeaften, 1977-1978, s. 3).

Lige fra den første dag i vores ægteskab har min hustru og jer forsøgt at holde familieaften, selv før vi fik børn. Da børnene kom, var det allerede en familietradition. Nogle af de bedste lektioner er blevet givet af børn. At lade dem lede familieaftenen og lade dem undervise hjælper dem med at udvikle lederfærdigheder og forberede sig til en mission og til tjeneste i Kirken. Når børnene er vokset op og flyttet hjemmefra, kan far og mor stadig bruge tid sammen mandag aften til at dele vidnesbyrd og læse skrifterne sammen.

Spørgsmål: Hvordan kan man bruge familieaftenen som et missionærredskab?

Svar: Begrebet familieaften - det at bruge tid sammen, hvor man ikke afbrydes af ydre interesser, hvor man har en aktivitet sammen, hvor man udveksler ideer og følelser og underviser i værdinormer - kan styrke enhver familie, og ikke kun medlemmer af Kirken. Vi kan vise det gode eksempel ved at invitere familier af andre trosretninger til vores hjem for at lære dem om dette inspirerede program og måske invitere fuldtids-missionærerne til at være med for at give en lektion om evangeliet, hvis dette forud er godkendt sammen med gæsterne. Men måske ville en anden aften mandag være mere passende til at invitere naboer og venner hjem til, eftersom det er vigtigt at reservere mandag aften til familien selv.

Spørgsmål: Kan du sammenfatte, hvorfor familieaften er så betydningsfuld?

Svar: Som det kan forventes, så siger profeterne det bedst. Brevet fra Det Første Præsidentskab i 1915 siger: "Hvis de hellige lyder dette råd, så lover vi, at der vil komme store velsignelser. Kærlighed i hjemmet og lydighed over for familierne vil øges. Tro vil styrkes i hjertet hos de unge i Israel, og de vil få styrke til at overvinde de negative indflydelser og fristelser, som kommer til dem" (Messages of the First Presidency, 4:339). Det Første Præsidentskab skrev i 1976: "Regelmæssig deltagelse i familiehjemmeaftener vil udvikle forøget personligt værd, familieenhed, kærlighed til vore medmennesker og tillid til vor himmelske Fader" (Familiehjemmeaften, 1977-1978, s. 3). I den nuværende Familieaften Idé- og håndbog skrev Det Første Præsidentskab: "Vi lover jer store velsignelser, dersom I vil følge Herrens råd og afholde regelmæssige familiehjemmeaftenener. Vi beder hele tiden til, at forældrene i Kirken vil påtage sig deres ansvar for at undervise deres børn i evangeliet og efterleve det som et eksempel for deres børn. Må Gud velsigne jer, så I flittigt kan leve op til dette ansvar, som er det allervigtigste" (s. i).

Hvordan organiserer man en slægtshistorisk konference?

En slægtshistorisk konference er en strålende måde at skabe interesse for slægtsforskning på. Det behøver ikke at være en kompliceret konference. En relativ lille begivenhed kan opfylde jeres behov. Planlæg i god tid i forvejen, det vil sikre maksimum succes. I kan også overveje følgende faktorer:

• Dannelse af en planlægningskomité. En konference er en begivenhed med mange facetter og vil blive optimal, hvis flere får lov til at komme med deres input. (Hvis det er en kirkesponsoret aktivitet, kan komitéen organiseres af præstedømmets ledere).

• Tidsfastsættelse. Hvad er den bedste tid på året at afholde en konference på? Det bedste tidspunkt i ugen? På dagen?

• Modtagergruppen. Hvem vil komme? Tag både de unge og de voksne i betragtning, både ikke-medlemmer så vel som medlemmer og lokale slægtshistoriske organisationer og forskere.

• Faciliteter. Hvilke faciliteter er der til rådighed? Hvis det er muligt, så benyt passende faciliteter, som er gratis eller ikke koster ret meget.

• Instruktion. Hvilken form for instruktion er nødvendig, og hvem skal præsentere den? Jo mere praktisk information og jo mere viden underviserne besidder, desto større interesse vil der være for konferencen.

• Udstyr. Vil det være en hjælp for underviserne at have adgang til overhead, lysbilledapparater, computere eller andet udstyr? Hvis det er tilfældet, hvordan vil I så fremskaffe, transportere og sikre dette udstyr?

• Materialer. Har konferencedeltagerne behov for uddelingsmateriale? Hvis det er tilfældet, hvordan vil de så modtage det?

• Annoncering. Hvor meget forudgående annoncering har de potentielle deltagere behov for? Hvilke muligheder er der rådighed for at skabe interesse? Hvis der gives tilladelse så sørg for støtte fra ledere i ward, stav samt andre ledere. Hvis det ikke er forbudt, så sæt plakater op i skoler, på biblioteker og andre offentlige steder. Tal med de lokale medier og radiostationer om at udsende en enkel pressemeddelelse. Informér de lokale slægtshistoriske organisationer.

• Tilmelding. Vil det være en fordel for jeres konference med en formel tilmeldingsproces? Forudgående registrering kan hjælpe med at planlægge mere nøjagtigt. Hvilket system vil I benytte for at fremme en forudgående tilmelding eller tilmelding ved ankomsten?

• Økonomi. Hvilke omkostninger vil konferencen indebære, og hvordan vil I dække disse udgifter. Hvilke varer og tjenesteydelser kan man modtage gratis? Hvilke lokale forretninger, organisationer eller enkeltpersoner vil være villige til at sponsorere konferencen?

• Andre behov. Er der fri adgang til toiletter og drikkevand? Skal deltagerne spise og drikke, og hvis det er tilfældet, hvordan vil dette så blive tilvejebragt? Det er bedst at have en alternativ plan, hvis noget skulle gå galt.

Som altid så husk at søge Herrens hjælp.

Præsident Faust taler til politimestre

"Mit korte budskab i dag er et håb, ja en bøn, om at indsatsen for lov og orden og politifolk over hele verden vil vise sig mere familievenlig," sagde præsident James E. Faust, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab til ca. 300 politifolk fra 64 nationer, som var forsamlet i Salt Lake City til det årlige møde for den internationale forening af politimestre. Præsident Faust talte ved en frokost i Kirkens kontorbygning den 20. oktober 1998.

"Vores nationer er ikke stærkere end vores familier," sagde præsident Faust. "Den stærke familie er samfundets grundlæggende enhed. Det er i vores familier og kirker, at værdinormer som ærlighed, sømmelighed, moral og respekt for loven grundlægges ... Når disse værdinormer findes hos borgerne, vil der ske færre forbrydelser og mindre vold."

Præsident Faust forklarede for politifolkene Kirkens lærdomme om at ære og opretholde loven, således som de er udtrykt i den 12. trosartikel. Han sagde: "Jeres indsats er af afgørende betydning, hvis vi fortsat skal kunne have et civiliseret samfund. Beskyttelse mod forbrydelse er af afgørende betydning. Jeres opgave er vanskelig og farlig ... og uden samvittighedsfulde politifolk, vil samfundet falde fra hinanden og kaos herske."

Yderligere ideer til fællestid, marts 1999

Følgende er yderligere ideer til Fællestiden, som lederne i Primary kan bruge sammen med Fællestid, der er trykt i marts 1999 i Liahona. Se "Jesus Kristus viser os vejen" på side 6 og 7 i Lille Liahona i denne udgave for den lektion, vejledning og aktivitet, der passer til disse ideer.

1. Da Jesus vandrede på jorden, var en af de vigtigste ting, han gjorde, at organisere sin Kirke. Han kaldte apostlene til at være sine særlige vidner og budbringere (se Matt 4:18-23; Mark 3:14-19). Skriv navnene på de første apostle på store kort og bed børnene om at holde dem op foran Primary, mens du fortæller noget om hver enkelt af apostlene. Fx var Simon Peter, Andreas, Jakob og Johannes alle fiskere. Mattæus var tolder. Peter og Andreas var brødre og det var Jakob (søn af Zebedæus) og Johannes også. Hjælp børnene med at forstå, at Jesu Kristi sande Kirke må have apostle på samme måde, som den Kirke, som Jesus organiserede, da han var på jorden. Vis et billede af de nuværende tolv apostle. Fortæl en historie om en eller flere af apostlene (se "Ældste Russell M. Nelson," Lille Liahona, februar 1999, s. 2-3; "Ældste Dallin H. Oaks," Børnestjernen, maj 1998, s. 2-3; "Ældste Henry B. Eyring," Børnestjernen, februar 1998, s. 2-3). Vi opretholder disse mænd som profeter, seere og åbenbarere. Syng "Hav tak for profeten, du sendte" (Salmer og sange, nummer 13).

2. Jesus underviste mennesker omkring sig i sit evangelium hele sit liv og gjorde det samme blandt nephiterne efter sin opstandelse. Bed nogen om at citere den tredje trosartikel. Spørg: "Hvad evangeliets første principper og ordinanser?" Lad en klasse gentage den fjerde trosartikel. Bed alle om at slå op på 3 Nephi 27:20-22 og læse det sammen. Spørg: "Kan I se de første principper her? Hvor finder vi 'tro på Herren' i dette skriftsted?" Når vi "kommer til ham," tror vi på ham, stoler vi på ham og har tro på ham). "Hvad vil vi gøre, hvis vi har tro på Jesus Kristus?" (Vi vil gøre det, som vi har set ham gøre). Del børnene op i mindre grupper. Del et billede fra Frelserens liv ud til hver gruppe (se eksemplerne herefter). Lad hver gruppe beslutte sig til, hvordan de vil fortælle historien om

deres billede og forklare, hvordan vi kan følge Frelserens eksempel i dag på en måde som er knyttet til billedet (se herefter). Eksempler: Jesus i templet (studér skrifterne og lær lærdommene); Jesu dåb (blive døbt ved nedsænkning og med den rette myndighed); Bjergprædikenen (del evangeliet med andre, omvend jer og forsøg at være bedre); Jesus helbreder den blinde (vi kan bede, søge præstedømmets velsignelser og sørge for, at andre har det godt); Den gode hyrde (rækker hånden ud til andre, især mennesker som er faret vild); den fortabte søn (tilgiv dem, som handler forkert mod os); den barmhjertige samaritaner (hjælp andre og behandle alle som din næste); Frelseren beder (bede for os selv, vores familie og andre). Syng "At leve evangeliet" (Børnenes sangbog, s. 72).

3. Udvælg adskillige billeder om Kristi liv. Skriv på bagsiden af hvert billede to eller tre sange om denne begivenhed fra Salmer og sange eller Børnenes sangbog (se eksemplerne herefter). Del et billede ud til hver klasse, og lad klassen vælge en sang fra listen og øve denne sang. Lad hver klasse rejse sig op i billedernes kronologiske orden, vise deres billede og synge sangen. Efter at hver klasse har sunget sin sang, så spørg, om de kender en anden sang om denne begivenhed, som de kan synge sammen. Hvis de ikke har et forslag, så lad klassen med billedet foreslå en sang.

Eksempler: Fødsel ("Barn Jesus i krybben," Børnenes sangbog, 26; Stille nat, hellige nat, Salmer og sange, 127); dåb (Det er min elskede Søn, Børnestjernen, december 1997, s. 4; "Da Jesus Kristus blev døbt," Børnestjernen, september 1997 s. 5); Kristus velsigner børn ("Mormons Bog fortæller," Børnenes sangbog, s. 62, vers 8); Jesus underviser folket ("Læs en historie om Jesus", Børnenes sangbog, s. 36, "Jeg går med dig", Børnenes sangbog, s. 78-79); nadveren ("Min Frelser elsker mig", Børnenes sangbog, s. 42-43, "Elsker hverandre", Børnenes sangbog, s. 74); Opstandelse og det andet komme ("Når Jesus atter kommer her", Børnenes sangbog, s. 46-47; "Skønne forårsmorgen," Børnenes sangbog, s. 88, vers 2).

4. Yderligere hjælpekilder til Jesu Kristi liv og lærdomme findes i "Hvad forventer Jesus Kristus af mig?" Børnestjernen, november 1998, s. 14-16; "En stor glæde", Børnestjernen, december 1997, s. 2-3; "Hvad ved jeg om Jesus Kristus?", Børnestjernen, marts 1998, s. 10-11.

Orkanen Mitch rammer Centralamerika

Sidst i oktober og i begyndelsen af november 1998 ramte orkanen Mitch Centralamerika som dette områdes værste naturkatastrofe i dette århundrede, hvor floderne gik over deres bredder på grund af regnen, og mudderet forårsagede store ødelæggelser. Det antages, at mere end 10.000 mennesker døde, hovedsagelig i Honduras og Nicaragua, samtidig med at tusindvis af andre mennesker savnes.

Det er bemærkelsesværdigt, at tilsyneladende kun et medlem ud af 90.000 medlemmer i Honduras og 28.000 medlemmer i Nicaragua menes at være død som følge heraf. Men ifølge en katastrofemelding fra de lokale kirkemyndigheder umiddelbart efter katastrofen, led tusindvis af medlemmer tab.

I Honduras blev 3.227 medlemmer evakueret, 640 medlemmer rapporteret sårede eller syge, 1.413 medlemmers hjem midlertidigt ubeboelige, 429 medlemmers hjem permanent ubeboelige samt skader på 17 kirkebygninger. På grund af transportproblemer og skader på høsten, havde næsten 8.000 medlemmer brug for mad, tøj og medicin.

I Nicaragua blev 580 medlemmer evakueret, 40 medlemmer rapporteret sårede eller syge, 122 medlemmers hjem midlertidigt ubeboelige, 27 medlemmers hjem permanent ubeboelige samt skader på 1 kirkebygning. Næsten 3.000 medlemmer havde brug for mad, tøj og medicin. Medlemmer i Guatamala, Belize og El Salvador blev ligeledes ramt af orkanens virkninger.

"Ca. 4.500 medlemmer fandt beskyttelse og sikkerhed i vores bygninger og omsorg fra vores ledere," sagde ældste Salomón Jaar, som er halvfjerdser-områdeautoritet i Honduras. "Vi er Gud og Kirken dybt taknemmelige for at våge over os og sørge for vores behov i denne vanskelige tid. Vi har set Kirkens præstedømme i funktion og set det våge over de hellige og andre, som søgte hjælp."

Kirken har ydet en væsentlig hjælp

Foto: Salomón Jaar

Medlemmer i Honduras læssede sække med bønner af til fordelling blandt ofrene for orkanen.

både økonomisk og forsyningsmæssigt. Der blev stillet midler til rådighed til lokalt indkøb af forsyninger samtidig med at USA's luftvåben og andre organisationer hjalp til med at transportere Kirke-donerede nødforsyninger i form af medicin, tøj, ris, bønner, mælkepulver, sæbe, plasticpresseninger, tæpper og skumgummimadrasser frem til de nødlidende, hvor de lokale stavspræsidenter, biskopper og grenspræsidenter koordinerede hjælpeindsatsen.

Foto: Salomón Jaar

Oversvømmelse forårsaget af orkanen i La Lima, Honduras.

Stjernen skifter navn til Liahona

Som læserne af denne udgave af bladet har bemærket, så er bladets nye navn Liahona.

I løbet af de seneste år har alle nye udgaver af Kirkens internationale blad fået navnet Liahona. Denne titel, som kommer fra Mormons Bog, er blevet udvalgt af Kirkens ledere på grund af ordets rige betydning for de sidste dages helliges arv. Med begyndelsen af januar 1999 bærer de fleste udgaver af Kirkens internationale blad overalt i verden denne titel.

Ordet Liahona er udelukkende et sidste dages hellige udtryk, og som sådan adskiller det bladet fra alle andre blade, som trykkes i verden og videregiver formålet med bladet med præcision og skønhed.

Læsere af Mormon Bog genkender ordet Liahona, hvor Alma overfor sin søn Helaman forklarede: "Liahona, hvilket betyder, når det udlægges, kompas" (Alma 37:38), som var blevet forberedt af Herren "for at vise vore fædre, i hvilken retning de skulle gå i ørkenen.

Og den virkede for dem i overensstemmelse med deres tro på Gud" (vers 39-40).

Alma påpegede, at selv om dette mirakel blev "udført ved ringe midler, viste de sig for dem som store undere. Dog blev de efterladne og glemte at udøve deres tro og flid, og da ophørte disse forunderlige gerninger, og de gjorde ingen fremskridt på rejsen ... og vandrede ikke den rette vej, og de led sult og tørst for deres overtrædelsers skyld.

Og nu spørger jeg jer: Er der ikke i dette et forbillede? Thi lige så vist som denne vejviser bragte vores fædre til det forjættede land ved at følge dens anvisning, skal Kristi ord, om vi følger dets anvisning, føre os hinsides denne sorgens dal til et langt mere forjættende land.

O, min søn, lad os ikke være ligegyldige, fordi vejen er let; thi således var det med vore fædre; det var således beredt for dem, at dersom de ville se op, kunne de leve; således er det også med os. Vejen er beredt, og dersom vi vil se op, skal vi leve evindelig" (vers 41-42, 45-46).

Kristi ord. Et kompas, som viser vejen til evigt liv. Med ringe midler kan mirakler ske - hvis vi ser og handler med tro og hengivenhed. Med disse billeder i sindet har præstedømmets ledere anset det for passende, at dette blad, som indeholder ordene fra den levende Kristus gennem levende profeter bliver kaldt Liahona.

Ældste Jacob de Jager fra De Halvfjerds brugte symbolet med Liahona præcis på denne måde ved en generalkonferencetale, hvor han opmuntrede os til at læse Kirkens blade.

"Jeg bevidner for jer som en lykkelig hollænder, som fandt Jesu Kristi evangelium som en Liahona i sit liv, at ved at efterleve befalingerne får vi glæde i dag, i morgen og i al evighed ... Som det er med den Liahona, jeg har fundet i min tilværelse, kan I læse om Herrens veje i denne uddeling i Kirkens blade, og jeres familie og vores familie vil blive bedre deraf" (Den danske Stjerne, oktober 1976, s. 33).

Missionær slået ihjel i Rusland

To missionærer, der tjente i Jekaterinburg-missionen i Rusland, blev den 17. oktober stukket ned ved et tilfældigt overfald af berusede personer ud for et lejlighedskompleks i byen Ufa. Ældste Jose Manuel Macinktosh fra Hiko i staten Nevada døde som følge af sine sår, mens ældste Bradley Alan Borden fra Mesa, Arizona, blev indlagt og forventes at genvinde sit fulde helbred. Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum sagde efter sit møde med ældste Macinktoshs familie: "Jeg blev dybt rørt over deres tro, tilgivelse og hengivenhed over for den fortsatte missionering." Han tilføjede senere: "Dette er ikke noget, som udsætter vore øvrige missionærer for fare. Vi vil fortsat bede og forny vores styrke. Vi står fast og fortsætter med at bringe evangeliet ud til verden."

Nye vilkår for lokalsiderne i Liahona

Eva Lolk Pallesen fra Søborg Ward i Københavns Stav er kaldet til at være lokalredaktør for Liahona.

Kirkens ledelse valgte i efteråret 1997 at ændre arbejdet med lokalsiderne til en kirkekaldelse. Samtidig begyndte man at trykke Stjernen og lokalsiderne i USA. Alle "Liahona'er" fra hele verden bliver trykt samtidig, og da den transport, der er ud til nogle områder, er meget lang, bliver de også trykt i god tid. Materialet til lokalsiderne skal derfor afleveres næsten tre måneder, før Liahona bliver sendt ud.

Det tog det meste af 1998 at finde en til kaldelsen som lokalredaktør og til at få de praktiske detaljer i orden. I den tid tog F. Bo Pedersen fra TD sig af opgaven.

Redaktørens bøn

Som lokalredaktør ser jeg min opgave som den, der indsamler, redigerer og får sendt materialet afsted til tiden. Der er for det første ikke nogen penge til at rejse rundt for, desuden har jeg brug for et døgn på 48 timer, hvis jeg også skulle ud og deltage i arrangementer og skrive artikler til de 16 sider, som Kirkenyt består af. Så lokalsiderne er afhængig af dit bidrag.

Jeg håber, at vi kommer til at kunne læse om, hvad der sker rundt om i landet af aktiviteter.

Mit mål som redaktør for lokalsiderne er:

- at vi må opbygge og styrke hinandens vidnesbyrd
- at vi kan lære af hinandens erfaringer
- at vi må lære de hellige at kende i hele landet

For at de mål kan nås, er jeg meget afhængig af jer.

Eva L. Pallesen

Fat pennen eller computeren og SKRIV

Skriv en artikel til lokalsiderne. Der er mange måder, det kan gøres på, her er nogle ideer:

- billeder fra en aktivitet med lidt tekst til.
- en artikel om et nyt grenspræsidentskab eller biskopråd. Hvem er de og lidt om deres familier, hvad er deres mål for wardet/grenen o.s.v. Lav et interview med dem og tag nogle billeder.
- skriv om en nyomvendt, hvorfor blev de medlem af kirken, hvordan hjalp de 'gamle' medlemmerne med til, at de kunne få et vidnesbyrd.
- skriv om, hvad de hellige gør i lokalsamfundet.
- lav en artikel om, hvem I er i jeres ward eller gren, jeres vidnesbyrd, og hvordan I hjælper hinanden.
- lav en artikel om, hvordan I arbejder på at fordoble medlemstallet i Danmark.

Dette er kun nogle ideer, der er mange andre muligheder. Der skal helst være billeder med til artiklen, det gør artiklen mere spændende. Husk jeg skal have navnene på dem, der er på billedet, og hvem der har taget billedet.

Man behøver ikke at være voksen for at skrive til Stjernen. Jeg synes det kunne være dejligt at lave nogle lokale Primarysider. Så tegn en tegning om noget fra skrifterne, fortæl en historie om noget du har gjort, som har med evangeliet at gøre. Send det sammen med et billede eller en tegning.

De unge kan også være med. Skriv en artikel om, hvordan I forbereder jer til en mission eller til at komme i templet. Vælg en voksen som er et godt eksempel for jer, og som hjælper jer til at vælge det rette. Lav et interview med pågældende, tag nogle billeder, og skriv en artikel til lokalsiderne.

Alle artikler skal selvfølgelig være inden for de standarder Kirken har, og jeg forbeholder mig ret til udvælge og til at redigere i det materiale, som bliver sendt ind.

Hvis I har skrevet artiklen på en PC'er, vil jeg gerne have det både på papir og på en diskette.

Jeg sender gerne foto og disketter tilbage til ejeren, efter jeg har brugt dem, men det kræver, at I altid husker at skrive navn og fuld adresse på den, jeg skal sende det til.

Jeg glæder mig til at høre fra jer, og sammen med jer gøre lokalsiderne i den danske Liahona til underholdende og opbyggende læsning for os alle.

Venlig hilsen
Lokalredaktør for Kirkenyt

Eva Lolk Pallesen
Hannedal 12.1.
2860 Søborg
telefon 39 67 13 96

99983 110 EUROPE NORTH (DANISH)